

Физичка хемија 2

за студијски програм Хемичар (022Н1)

шк. 2019/2020

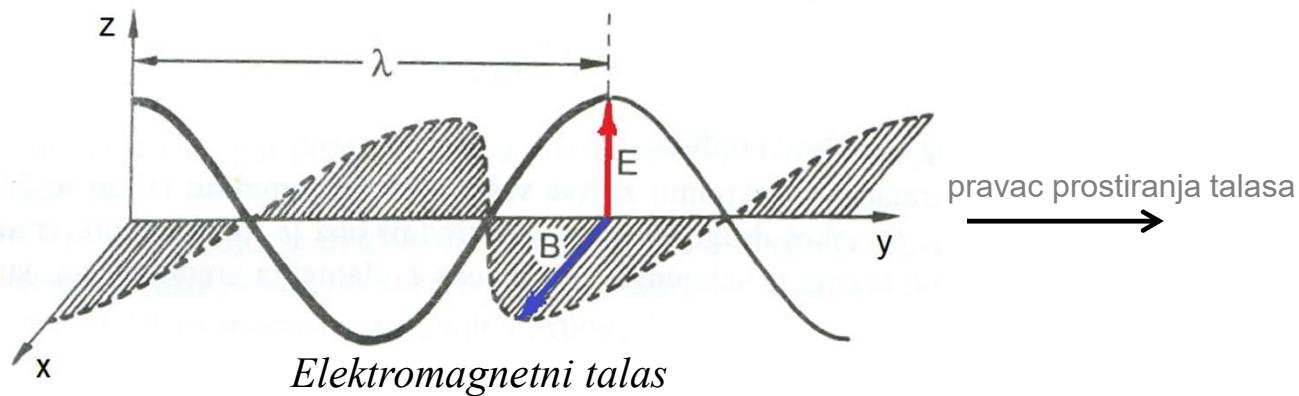
3. Електромагнетни спектар

Фебруар 2020.

Др Гордана Ђирић-Марјановић, редовни професор

Elektromagneti spektar

Prema Maxwell-ovoj teoriji svako **zračenje** se može predstaviti **transverzalnim elektromagnetnim (EM) talasom**, koji se sastoji od oscilujućeg **vektora električnog polja E** i oscilujućeg **vektora magnetnog polja B**. Ovi vektori su međusobno normalni i osciluju normalno na pravac prostiranja talasa. Oscilacije oba polja su **sinusoidne**. Talas na slici je **linearno polarizovan** - vektori E i B ne menjaju pravac tokom oscilovanja.

Osnovne karakteristike elektromagnetskog talasa: **frekvencija (v)** i **talasna dužina (λ)**.

Talasna dužina je **rastojanje koje pređe talas u toku jedne oscilacije** (jedinica: nm, μm)

Frekvencija je **broj oscilacija u jedinici vremena** (jedinica: herc- Hz, s^{-1})

Veza talasne dužine i frekvencije:

$$c = \lambda v$$

c = brzina prostiranja talasa (brzina svetlosti), koja u vakuumu iznosi **$2,9979 \times 10^8 \text{ m/s}$** .

Frekvencija ne zavisi, a brzina prostiranja talasa i talasna dužina zavise od sredine kroz koju se EM talas prostire.

c_q - brzina prostiranja talasa u nekoj homogenoj sredini koja **nije vakuum** :

$$c_q = \frac{c}{n_q}$$

indeks prelamanja sredine,
za datu talasnu dužinu

$$\lambda_q v = c_q$$

Talasni broj $\tilde{v}$ je recipročna vrednost talasne dužine u vakuumu, jedinica cm^{-1} :

$$\tilde{v} = \frac{1}{\lambda} = \frac{v}{c}$$

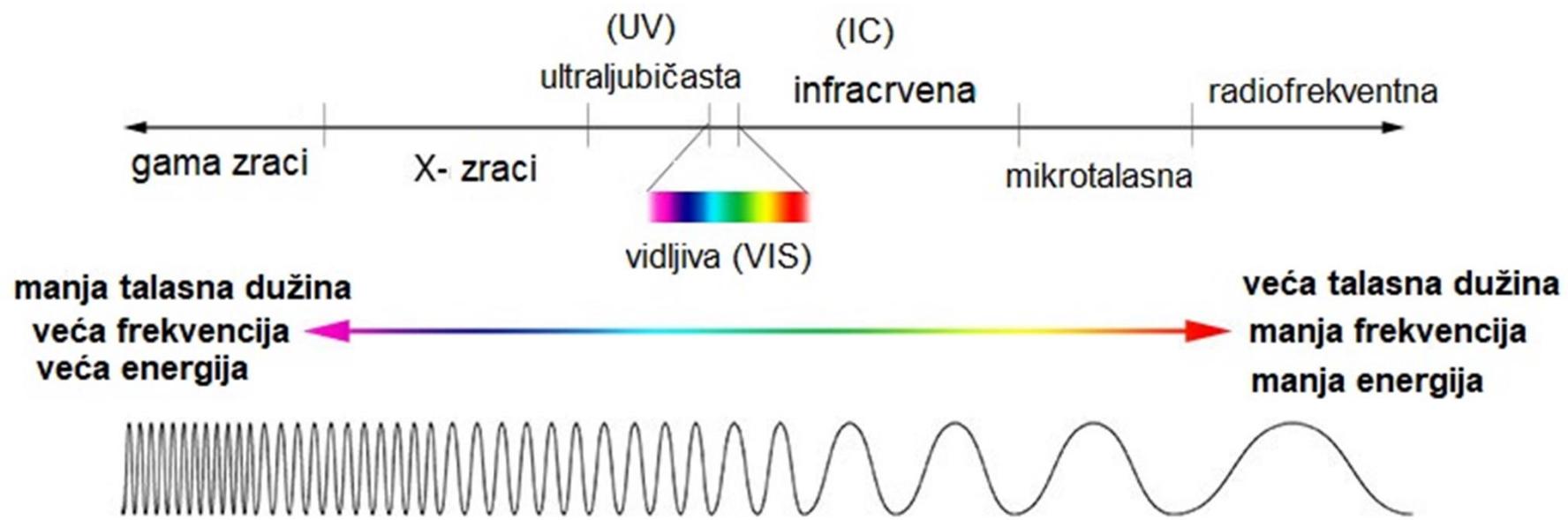
Celokupno EM zračenje, uređeno po talasnim dužinama (frekvencijama, energijama), naziva se **elektromagnetski spektar**.

Zračenja se razlikuju po **energijama i načinu nastajanja**.

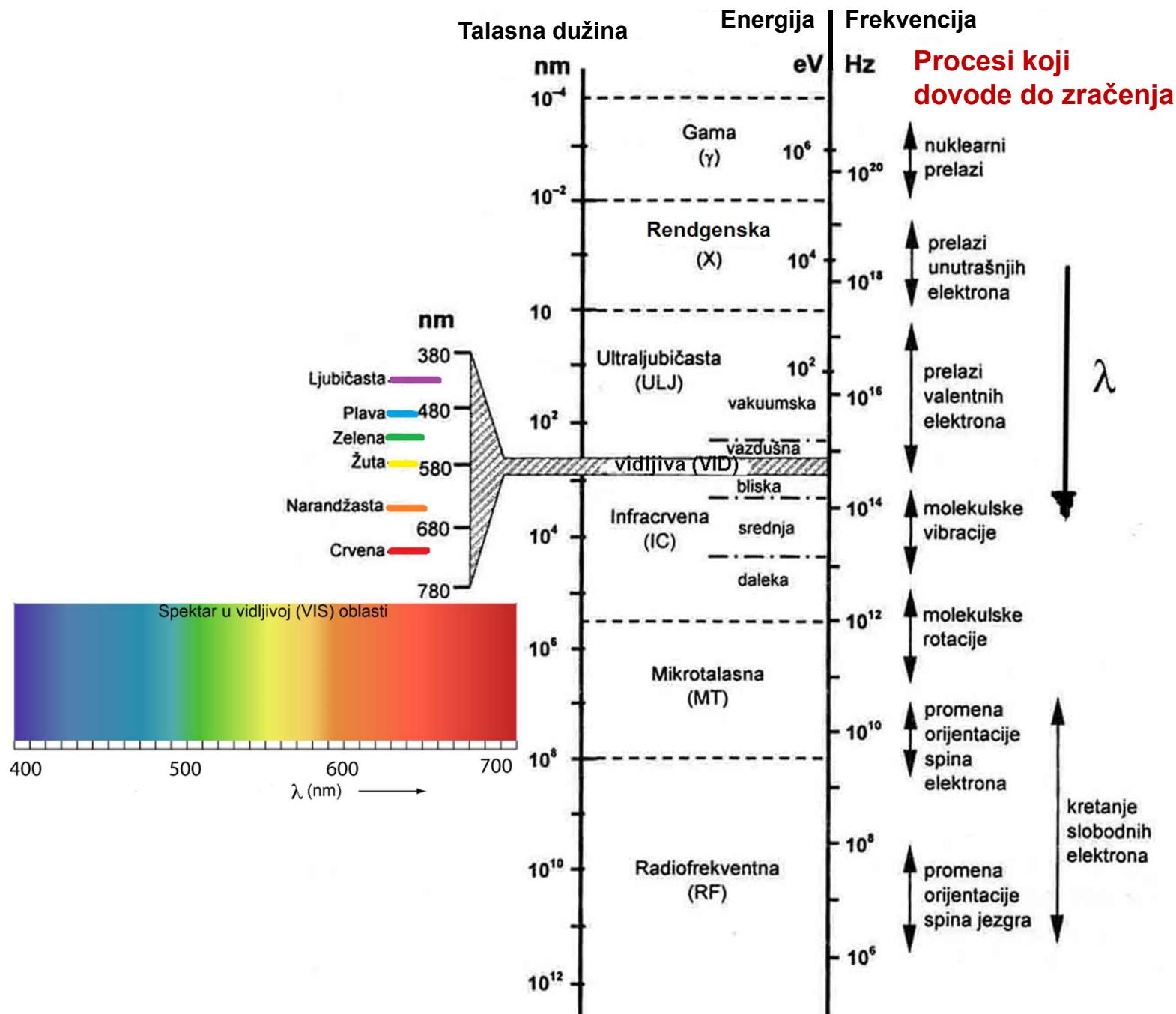
U spektroskopiji se ispituje ono **zračenje koje nastaje kao rezultat promene energije atoma ili molekula, usled promena njihovih unutrašnjih kretanja**.

Spektroskopija je jedna od glavnih *eksperimentalnih metoda* određivanja **strukture atoma i molekula** kojom se detektuje i analizira EM zračenje koje atomi i molekuli **apsorbuju ili emituju**.

Oblasti EM spektra

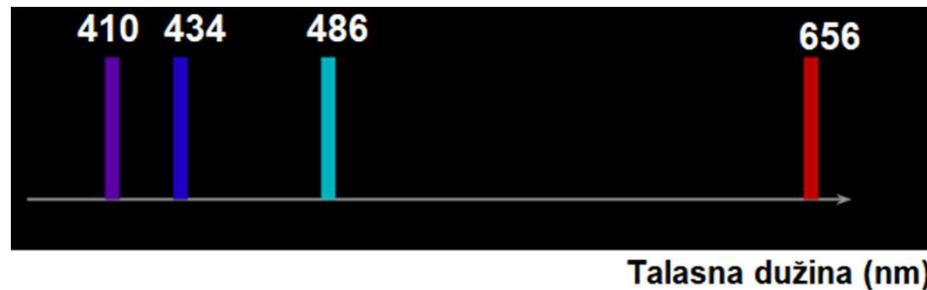
Oblasti elektromagnetskog spektra

Vrste spektara

- po mehanizmu: **apsorpcioni, emisioni, spektri rasejanja**
- po izgledu: **linijski, trakasti, kontinualni**
- po tipu prelaza: **nuklearni, elektronski, vibracioni, rotacioni, spektri rezonancije**
- po nosiocu: **atomski i molekulski**

optički
(prelazi valentnih e^-)   rendgenski
(prelazi unutrašnjih e^-)

Emisioni spektar vodonika u vidljivoj oblasti (linijski, Balmerova serija)

Atomski spektri

Atomski spektri su po tipu prelaza **elektronski**.

Oni koji nastaju promenom energije atoma **usled prelaza valentnih elektrona** su **optički**, a ukoliko se radi o **prelazima unutrašnjih elektrona** atomski spektri se zovu **rendgenski**.

Optičke spekture daju **slobodni atomi gasova ili para u neutralnom ili ionizovanom stanju**, koji se nalaze na **srednjim ili niskim pritiscima**. Po mehanizmu nastajanja ovi spektri mogu biti **emisioni** (usijan gas) ili **apsorpcioni** (hladan gas). Po makroskopskom izgledu oni su **linijski**. S obzirom na to da su položaji (talasne dužine) ovih linija karakteristični za atome pojedinih elemenata od kojih potiču, oni se zovu **karakteristični**.

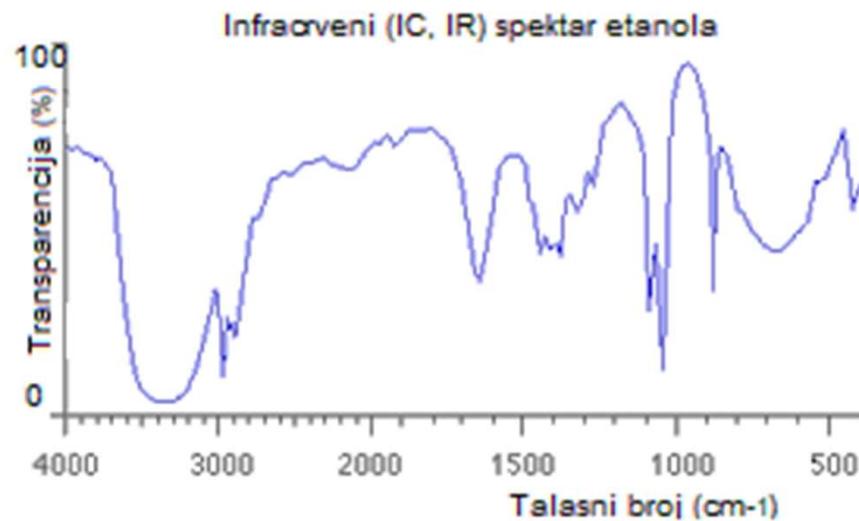
Za razliku od karakterističnih spektara, postoje i tzv. **kontinualni spektri**, koje daju **elementi u tečnom ili čvrstom stanju**. U njima su zastupljene sve talasne dužine određenog šireg područja koje prelaze jedna u drugu. Oni zavise od temperature, a ne od vrste atoma i zato nisu karakteristični.

Rendgenske spekture daju atomi u **slobodnom ili vezanom stanju**. Ovi spektri sadrže manji broj linija **karakterističnih** talasnih dužina u odnosu na optičke spekture. Ove linije se dobijaju samo **u emisiji**.

Postoje i **apsorpcioni** rendgenski spektri koji su u najvećem broju slučajeva **kontinualni**.

Molekulske spektri

Molekulske spektri nastaju kao posledica promena unutrašnjih kretanja molekula (elektronskih kretanja, vibracija i rotacija). Pošto atomi nemaju vibraciona i rotaciona kretanja, već samo elektronska, molekuli daju više vrsta spektara (**elektronske, rotacione i vibracione**) koji se međusobno razlikuju i po makroskopskom izgledu i po oblastima elektromagnetskog spektra kojima pripadaju. Molekulske spektri su **karakteristični** spektri.

Vibracioni (infracrveni) spektar molekula (trakasti, karakterističan).

Plank-ova hipoteza

Max Plank je razrešio problem raspodele energije u spektru zračenja crnog tela uvodeći 1900.g. prepostavku, **suprotno stanovištu klasične fizike**:

Energija **E** harmonijskog oscilatora koji osciluje frekvencijom **v** je diskretna veličina (ne može imati proizvoljne vrednosti) i izražava se kao **celobrojni umnožak najmanje količine energije E_o koja se zove kvant**

$$E_o = hv = \text{kvant energije}$$

$$E = nE_o = nhv$$

h = Plankova konstanta = $6,626 \times 10^{-34} \text{ J s}$

n = ceo broj= 0,1,2,...

Dakle, energije oscilatora mogu imati vrednosti **celobrojnog umnoška hv** :

$hv, 2hv, 3hv, \dots,$

i to su tzv. **dozvoljene vrednosti energije.**

Dokaz da je energija kvantirana su **atomski i molekulski spektri**.

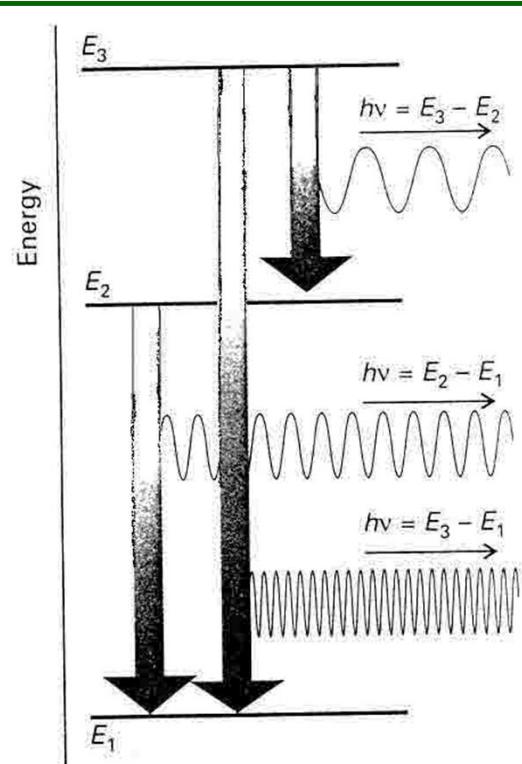
Osobina kako atomskih tako i molekulske spektara jeste da se **zračenje emituje ili apsorbuje na diskretnim vrednostima frekvencija tj. linije ili trake spektra pojavljuju se na diskretnim vrednostima frekvencija (talasnih dužina, talasnih brojeva..)**

Ovo se može objasniti time da je energija atoma ili molekula takođe ograničena na diskrete vrednosti, tako da se onda energija može oslobađati ili apsorbovati samo u diskretnim porcijama.

Nastanak spektralne linije objašnjava se time da atom ili molekul emituje **kvant energije hv** pri prelazu između energetskih nivoa diskretnih vrednosti energije.

Tako, ako se energija atoma smanjuje za $\Delta E = E_2 - E_1$ tada on emituje zračenje frekvencije

$$v = \frac{\Delta E}{h}$$
 i linija se pojavljuje u spektru .

Kada je energetska promena veća, emituje se zračenje veće frekvencije, i obrnuto.

Na slici, frekvencija emitovanog zračenja je najveća pri prelazu sa E_3 na E_1 jer je energetska razlika $E_3 - E_1$ najveća za posmatrane slučajeve prelaza (sa E_2 na E_1 , sa E_3 na E_2 i sa E_3 na E_1 , datih strelicama)

$$v = (E_3 - E_1)/h$$

Posledica postojanja diskretnih vrednosti energija u atomu ili molekulu jeste da se energija može apsorbovati ili emitovati takođe samo u diskretnim količinama, što objašnjava pojavu spektra sa linijama na tačno definisanim položajima.